Nro 146.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 6 Grudnia v. s. 1832 Roku.

Wiadomości Krajowe.

— *Wilno.* —

Dzień 6 t. m., dzień Wysokich Imienin Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości Nikołaja Igo, z uroczystością naywiększą obchodzony był w mieście naszém. Zrana w Cerkwi *Sgo Ducha* odprawiły się dziękczynne modły, w obecności JW. Rządzącego Gubernią, tudzież Urzędników Woyskowych i Cywilnych, Gubernialnych, Powiatowych i Miasta, a wśród podniesienia głosów w prośbie o *mnogie lata* dla Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości i całego Nayjaśnieyszego Domu Cesarskiego, bicie we dzwony i wystrzały z dział twierdzy, odgłosem swoim napełniły miasto i przestrzeń okolic. We wszystkich Kościołach i różnych wyznań Świątyniach, odprawiały się również dziękczynne modły. Woyska różney broni znaydowały się na paradzie. U JW. Rządzącego Gubernią dla znakomitych Urzędników i Obywateli dany był obiad. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Sankt-Petersburg dnia 28 listopada.

Ukazy Rządzącego Senatu. 1 Departam.

1) *18 b. m.* O uznaniu Edwarda Kleiwa-Bely Jeneralnym konsulem Hannowerskim w Petersburgu, a Wilhelma Brandta młódszego Niderlandzkim konsulem w Archangelsku.

2) *19 b. m.* Z ogłoszeniem prawidła, iż w razie zawakowania mieysca Marszałka powiatowego, i w niedostatku zastępców lub ich niemożności zajęcia takowego mieysca, gdy przy tém niewięcey nad rok czasu pozostaje do ogólnego w gubernii głosowania, obowiązek Marszałka ma być polecony powiatowemu sędziemu; na dłuższy zaś czas należy odbyć głosowanie w powiecie, pod przewodnictwem tegoż sędziego i wybrany urzędnik ma być zatwierdzonym przez Zwierzchnika gubernii. Kto tym sposobem zostanie wybranym, i wybędzie do następnych seymików, nie może już być wybieranym na niższe urzędy.

3) *tegoż dnia.* Z zaleceniem ścisłego wypełniania prawideł wydanych względem ogłoszeń o przyznanych i zejawionych aktach.

4) *tegoż dnia.* (Z ogóln. zgrom. trzech pierwszych Depart.) Z wyjaśnieniem wątpliwości wynikłych w guberniach Zachodnio-nadmorskich (Ostzeyskich) przy wykonaniu Ukazu 24 listop. 1821 roku o poborach aktowych i stęplowych.

5) *22 b. m.* (*z 1 Dep.*) O ustanowieniu w tychże guberniach oddzielnych Kommissyy do interesów wynikających z Ustawy o włościanach.

6) *63 b. m.* (z tegoż Dep.) Z zaleceniem, iżby odtąd, w Królestwie Polskiem, guberniach od Polski wcielonych, i Finlandyi, małżeństwa, w których jedna osoba jest wyznania Grekorossyyskiego, a druga innego jakiegokolwiek, nieinaczey były zawierane, jak za pozwoleniem Eparchialnego Archijereja panującego Kościoła, przez kapłana Greko-rossyyskiego, i za zobowiązaniem się przez osobę innego wyznania, że dzieci wychowane będą w wierze panującey. Na przedstawieniu o tém Nayświętszego Synodu Cesarz Jmć własnoręcznie nadpisać raczył: *„Tak ma być koniecznie, i śluby Rossyan, zawarte przez samych tylko katolickich kapłanów, nie będą uważane za ważne, dopóki ich greko-rossyyski kapłan nie pobłogosławi.*

7) *tegoż dnia.* (z tegoż Dep.) Z ponownem zaleceniem władzom gubernialnym, iżby we względzie budowli wykonywanych z dochodów mieyskich, stosowały się do prawideł Naywyżey zatwierdzonych.

8) *24 b. m.* (Z tegoż Dep.) O przyymowaniu na zaręki w dzierżawach trunkowych, i różnych innych zobowiązaniach ze skarbem murowanych i innych zabudowań w miastach Bessarabskich Izmaila i Reni.

— Do Petersburga *przybyli*: 25 b. m. z Wilna, obywatel Xawery *Pustowski. Wyjechali*: 22go do Rygi, Naczelnik artyleryi korpusu gwardyi Jener.-porucznik *Gerstencweig*, i Jenerał-porucznik Baron *Driesen*; do Moskwy, Szambellan Hr. *Bode.*

— Piszą z Irkucka, że w tey gubernii, od 22 do 26 sierpnia, padał śnieg tak wielki, iż na całym pasie okręgów Niżnieudyńskiego i Werchnieudyńskiego pokrył wszystkie zboża, stojące jeszcze na polu, i leżał przez kilka dni. Na szczęście nastąpił deszcz, śnieg roztajał i niebo się wyjaśniło z mrozem. Przez co mieszkańcy odzyskali nadzieję, że przynaymniey nie cały ich zasiew przepadnie.

(*T.P.*)

Warszawa dnia 10 grudnia.

Dnia 8 t. m. w uroczystość, podług dawnego stylu, S. Jerzego, dawcy zwycięztw, patrona orderu woyskowego, JO. Xiążę Warszawski, Feldmarszałek, mając wielką wstęgę tegoż orderu, przyymował na pokojach zamkowych Kawalerów tego orderu wszelkich stopni; poczém podoficerowie i żołnierze mający tę ozdobę defilowali na placu zamkowym. Nastąpiło nabożeństwo, a poźniey u Xięcia Jegomości śniadanie i obiad, na których znaydowali się kawalerowie tegoż orderu.

(*G.C.*)

Francya.

Paryż dnia 29 listopada.

Hr. Appony, Poseł Austryacki, uczynił propozycyę Xięciu Broglie, aby znowu otworzono układy Konferencyi Londyńskiey. Utrzymują, iż przez Xięcia Metternicha ułożony został nowy projekt traktatu, w celu przełożenia takowego Dworom Francyi, Anglii, Belgii i Hollandyi.

Wczoray osądzono kobiétę Louise Bretagne, za należenie do rozruchów 5 i 6 czerwca, na 6-letnie więzienie.

Jenerał Rosseau wyruszył z Bourbon-Vendée we 400 ludzi z okolic do St. Fulgent, ponieważ tam nowy naczelnik szuanów Peyne, z bandą kilkudziesiąt ludzi, nowe popełnia bezprawia.

Zapewniają, że P. Bolbrieg, przybyły z lordem Landsdowne do Paryża, uskutecznił swoje poselstwo, względem nowey taryffy. Układ ten ma bydź izbom przełożony.

Gazeta *Messager* usiłuje dowieść, że P. Dupin okazał się przychylnym, względem adressu, a to w celu dostąpienia stopnia Prezydenta gabinetu, chociażby teraz podobna zmiana była poniżeniem. Utrzymują tu powszechnie, iż jeżeli P. Dupin zostanie Prezydentem gabinetu, P. Thiers, Broglie i Guizot wystąpić muszą, a na ich mieysce pragnie P. Dupin mieć PP. Bassano, Etienne i Berenger; z dawnych zaś utrzymaliby się PP. Soult, Rigny, Human i Argout. Ten plan zdaje się bydź widoczny, a nawet sądzą wszyscy, iż przyydzie do skutku.

Dyplomatyczne narady pomiędzy PP. Broglie, Appony i Werther, trwają ciągle; mówią, iż te dotyczą osadzenia Venloo; z początku miały zachodzić znaczne sprzeczki w tey mierze, lecz teraz ma być już wszystko załatwione.

Poruszenia woysk dają się wiedzieć w całey Francyi; przedsięwzięto wszelkie środki, które ostróżność nakazuje.

— *Dnia 30* —

Wczoray w wieczór o godzinie 8, wprowadzono do Króla wielką Deputacyą Izby Parów, która podała Królowi adres Izby na mowę z tronu, Pre

zydent Izby Parów przeczytał Królowi następujący adres:

„N. Panie! Izba Parów, równie jak cała Francya, wzruszona i oburzona na zamach, zagrażający życiu W. K. M., składa ci, Panie, wznowiony hołd uległości, która niebezpieczeństwem dla W. K. M. i całego kraju tylko tym więcey utwierdzoną została. Życie W. K. M. równie narażone było, jak i publiczny porządek. Będziesz N. Panie żył, a publiczny porządek odniesie tryumf. Wśród nieprzytomności prawodawczych zgromadzeń, nadwerężoną została konstytucyyna godność Królewska w Paryżu i na zachodzie przez zbroynych buntowników; zwyciężyła ona usiłowania republikanów i kontra-rewolucyi, któremi się kray zarówno brzydzi. Dni 5 i 6 czerwca, okazawszy wszystko, na co się tylko bezrządny fanatyzm niepojednaney zuchwałości zdobyć może, udowodniły także swoją niemoc. To przesilenie pokazało prawdziwą siłę rządu, tey tarczy publicznego bezpieczeństwa, któregoby upadek spowodował był także upadek całego towarzyskiego porządku. Sprężyste zniweczenie takich zamachów, było obowiązkiem, o którym prawdziwi przyjaciele prawney monarchii nie mogli wcale wątpić. Ztąd pochodziła, N. Panie, ta potężna jednomyślność ludności paryzkiey, która swemi życzeniami, obywatelską odwagę woyska liniowego i nieustraszone usiłowania gwardyi narodowey, tego nieustannego woyska swobód i tronu, wspierała. W. K. M. okazałeś, jak broni Król swojey Korony, gdy się łączy z obrońcami konstytucyi.— Nagła przytomność W. K. M., głośnemi okrzykami powitana, przyśpieszyła koniec straszliwego zaburzenia porządku, i przywróciła, nawet przed odniesionym tryumfem, prawa nad buntem, bezpieczeństwo w Paryżu. Okropne zaburzenia, które zachodnie departamenta krwią splamiły, ustępowały wolniey wpływowi siły zbroyney. Z tém wszystkiém jest rzeczą niezawodną, że bunt, stanowczo od massy całey ludności nieprzyjęty, wszędzie został pokonany, gdzie się walczyć odważył.— Zrodził on zbrodnie, które jednak nie mogły wznawiać woyny domowey, którey te okolice tak często i okropnie doznały.— Nadaremnie pokładali nadzieję twórcy tych i podobnych niepokojów, w samém złém, które krajowi zadali, ugruntowania kontra-rewolucyi, którą nowy interes Francyi, duch narodu, ścisła zgodność władz krajowych, ich przysięga, jakoteż nasza, niepodobną czynią.

„Rewolucya, niezwłocznie zakończoną została, utwierdza się ona przez wszystko, co doprowadzając do publicznego porządku, niedawno nastąpionemu stanowczemu wypadkowi posłużyć może do zniweczenia omamień stronnictw. Tymczasem jest ona niezwyciężoną przez siebie samą, i połączyła się z wszelkiemi losami oyczyzny. N. Panie! Na przeciwnych punktach, wewnątrz państwa i w Wandei przez buntownicze przedsięwzięcia, zagrożony rząd W. K. M., uzbroił się całą siłą, jaką mu prawodawstwo podawało i ktorey życzenie obrońców porządku z naleganiem wymagało. Widzieliśmy władzę, starającą się początkowie dogadzać tylko publicznemu porządkowi, zatrzymującą się na nierozstrzygnioney granicy prawa. Z uwagą roztrząsać będziemy pytania, jakieby stan prawodawstwa względem tego ważnego przedmiotu mógł nastręczyć, oraz, jeżeli potrzeba będzie, dochodzić, jakie prawne zmiany mogłyby zabezpieczyć tron, zasadnicze podstawy konstytucyi i swobody wszystkich. Sprawiedliwość i umiarkowanie jest charakterem, który nasza rewolucya zachować musi, chcąc sobie samey pozostać wierną, i swoją prawdziwą władzę wykonywać. Systemat rządu, z tego szlachetnego względu wypływający, znaydzie u nas zawsze to samo współdziałanie, a nasz żal, łączy się z owym W. K. M., w zamiarze uczczenia pamiątki męża, który, niestety, w nader krótkim zawodzie rządzenia, z tak wielkiém męztwem ugruntował zasady, których użycie odtąd stało się łatwieyszém. Już dostrzegamy wszędzie wpływ prawdziwie narodowey polityki. Zgodność władz krajowych utwierdzi zupełnie publiczne zaufanie, przez które jedynie, handel i przemysł utrzymać się może.

„Kray, uwolniony od klęsk zaraźliwey choroby, która przeciągnęła po całey Europie, powinien Opatrzności podziękować, za obfite żniwa, któremi pobłogosławiła nasze niwy.

„N. Panie! Donosisz nam Wasza Królewska Mość o codziennie odbieranych nowych zapewnieniach pokoju od mocarstw Europy. Francya, ufna w swoje instytucye, życzy sobie zachowania pełnego chwały pokoju; równie nie szczędziłaby żadney ofiary, i opierałaby się każdemu niebezpieczeństwu, gdyby potrzebna a sprawiedliwa nastąpiła woyna. Ważny układ, jeszcze mocniey łączący Francyą z W. Brytanią, nadający oraz rękoymię powszechnego pokoju, jest przepowiednią szczęśliwey przyszłości dla obudwóch narodów. Jego czynne współdziałanie oddali każdą bezpośrednią przyczynę, któraby mogła niepokoić Europę. Jeżeli traktat z 15 listopada, zawarty między 5cią wielkiemi Mocarstwami, tylko mocą oręża będzie mógł bydź wykonany, nie zmieni przeto nic ta przewidziana wprzód woyskowa wyprawa, zabezpieczająca wykonanie traktatu.— Francya pogląda z upodobaniem na swoje floty, zgromadzone przy uyściu Skaldy, oraz na swoje młode, lecz waleczne woysko, pod murami Antwerpii. Pomieszczenie w tych hufcach synów W. K. Mości, godnie oznaczoném zostało. Węzeł, łączący Króla Belgów z W. K. M., jest nowym zakładem dla obudwóch ludów.— Z nayżywszém interesowaniem odbierze Izba ten akt, który taki węzeł uświęca, i który połączony jest z liczną rodziną, otaczającą tron Francyi.

„Oczekiwać będziemy udzielenia nam różnych traktatów, o których nam W. K. M. namieniłeś Francya, chętnie odnawiając dawne związki przyjaźni z krajami Zjednoczonych Stanów Ameryki, pragnie, aby słuszny układ zobopólne reklamacye zakończył.

„Traktat, powołujący Xięcia Ottona Bawarskiego na tron Grecyi, zasługuje na całą uwagę Izby; pragnie ona, aby sprzyjająca rękoymia zabezpieczyła pokóy, i trwałość tego nowego państwa, do ugruntowania którego, bezinteresowne usiłowania naszey oyczyzny tak wiele się przyłożyły.

„Potrzebne prawa do uzupełnienia ustawy, są w oczach naszych wielce ważne i niezbędne. Gdy się naradzamy nad ważnemi pytaniami względem odpowiedzialności ministrów, organizacyi departamentowey i municypalney, względem publicznego oświecenia, względem stosunków zależności officerów, zwrócimy niemniey uwagę na inne prawa, któreby mądrze ułożone, przemysł krajowy i bogactwa podnieść mogły.

„Zarówno z Waszą Królewską Mością głęboko ubolewamy, iż nie można jeszcze ulżyć krajowi nadzwyczaynych ciężarów, które wypadki spowodowały; lecz pocieszamy się nadzieją, że wkrótce nastąpi polepszenie stanu rzeczy, który,

chociaż go mężnie znosimy, przecież za nadto jest uciążliwym. Publiczne dobro było celem pokoju, będzie ono nagrodą tegoż.

„Podnoszenie się kredytu, stosunki i wzrost bogactwa, rokują nam lepszą przyszłość. Ubiegaymy się utrzymywać wszystkiemi siłami prawego i umiarkowanego ducha, oraz usiłuymy zagładzić ślady niepokojów i zaburzeń, które były zawsze skutkami nayszczęśliwszych rewolucyy. Oby każdy dzień, udzielający przywróconemu porządkowi nowey siły, zwiększał przekonanie o jego trwałości. Daymy światu godny pamięci przykład wielkiego politycznego przekształcenia, które mądrością ducha narodowego w granicach prawa i potrzeb utrzymane, bez zawieszenia swobód, bez krwawego odwetu i bez zewnętrznych woyen, całkiem się uzupełnia. Ta sława, równie Waszey Królewskiey Mości przynależna, jest wielką, ponieważ jest wcale nową w historyi świata, i zasadza się na szczęściu ludu, który W. K. Mości powierzył swe losy."

Król odpowiedział na ten adres, jak następuje: „Mości Panowie Parowie! Odbieram z prawdziwém ukontentowaniem adres, który mi WPanowie wręczacie; widzę z zadowoleniem, że wynurzany w nim sposób myślenia, zgadza się zupełnie z moim. Rozrzewniony byłem do żywego, że WPanowie, dowiedziawszy się o zamachu, który szczęśliwie przeminął, z własnego popędu, zgromadziliście się koło mnie; korzystam z dzisieyszey sposobności, aby jeszcze raz dać WPanom poznać moję wdzięczność.— Cieszę się, iż WPanowie rozpoczynacie na nowo prace prawodawcze; spodziewam się, iż ciągle zaymować się będziecie z ową patryotyczną gorliwością i ową mądrą wytrwałością, jakiey Izba Parów już tyłokrotne dawała dowody, a Francya takowe w wysokim stopniu ocenić umiała. Zgodność panująca pomiędzy różnemi władzami krajowemi, obiecuje nam zaspakajające rezultata; wiecie WPanowie, że takowa ciągle była przedmiotem mych życzeń, i celem moich usiłowań; dziękuję WPanom za staranie, jakieście czynili dla wspierania usiłowań moich." (G.C.)

— Gazety paryzkie mnóstwo ogłosiły listów, których autorowie ofiaruią się na doradców, albotéż na obrońców Xiężnie *Berry*. Umieściliśmy już takie listy P. *Chateaubriand* (*K. L. N. 141*): teraz umieszczony P. *Janvier*, adwokata w *Angers*:

„Mościa Xiężno.

„W. K. W. zostałaś poymaną, a jak niektórzy utrzymują, że masz uledz sądowi.

„Zamysł ten ohydny zapewne nie przyydzie do skutku; pragnę tego z zapałem i spodziewam się dla sławy Francyi i ostatniey jey rewolucyi.

„Pierwsza, skazując na śmierć cnotliwego Ludwika XV. uroczyście była okrutną, a poświęcając Królowę, dopuściła się srogości nikczemney. Stracenie znamienitey córy Maryi Teressy, pozostanie w dziejach, jako haniebne morderstwo: jey sędziowie, pewny jestem, uchodzić będą za znieważonych, w obliczu nawet królobóyców!

„Będę bolał nad moim krajem, jeżeli zelżywe namiętności, których się wpływ panujący okazuje, przymuszą władzę zhańbić się i poniżyć aż do parodyi krwawey.

„Wtenczasto, Mościa Xiężno, komukolwiek nie zbywa na swém i jakimś talencie, za chlubę poczyta sobie stanąć w obronie W. K. W. Już wymieniają pod tym względem imiona, obok których zapisujące swoje, tak mało rozgłośne, poczuwam się do lekkomyślności.

„W. K. W. wybor zapewne padnie, na jednego ze statecznych sług jey dynastyi, przez co świetnie nadgrodzona zostanie długa jego i wytrwała wierność. Wyznam przed W. K. W., iż do niczego nie mogę się odwołać, coby mi jednać mogło prawo do tak znakomitey łaski. Powinienem się udawać przed W. K. W. za takiego, jakim jestem rzetelnie. Restauracya podobała mi się tylko warunkowie, to jest, jako wypadek do pokoju i cywilizacyi prowadzący; nigdy wyznawcy czystego legitymizmu, nie liczyli mię pomiędzy swoimi wielbicielami.

„Ośmielęż się powiedzieć W. K. W., iż nie wierzę w prawa bezwzględne jey syna, których przypuścić nie można; ale upatruję górność w przywiązaniu, które do nich W. K. Wysokość okazujesz, górność w pełném niebezpieczeństw kuszeniu się o ich odzyskanie.

„Od sześciu blisko miesięcy, lękając się W. K. W. powodzeń, poklaskuję jey usiłowaniom; wszystkie moje życzenia i śluby, przeciwko sprawie W. K. W., ale za jey osobą były. Móy liberalizm biie czołem z podziwienia, przed W. K. W· męztwem niewieściém i przed poświęceniem się macierzyńskiém.

„Jeżeliby więc głos móy, prawdziwie liberalny, mógł się z pożytkiem przymieszać do W. K. W. obrony, głos ten należy ci się Xiężno; wśród jakichkolwiek bądź okoliczności, nie zbędzie mu na energii. Potrafi on podnieść się w obronie Twojey, Pani, jak przystało, na upominanie się o prawa, nie obwinioney, lecz uwięzioney, która żadnego trybunału nie uznaje.

„Nie pochlebiam sobie, ażeby mi pozwolono tyle zaszczytu, ale pysznić się będę przez całe życie pamiątką, żem się o niego ubiegał.

„Nie tylko uwielbiać będę w W. K. W. urok głów ukoronowanych, ale rozsławię to, co ma wyższą świętość nad nędzę polityki, bohatérstwo uczuć i woli.

Jestem i t. d.

Eugeniusz Janvier
Adwokat w *Angers*. (*J.d.S.P.*)

ANGLIA.

Londyn d. 29 listopada.

Gazeta *Globe* donosi: „Przez kupiecki okręt „Nume" który przywiózł z Oporto listy z dnia 18 t. m., potwierdzają się zupełnie wiadomości o odniesioném dnia 17 t. m. zwycięztwie woyska Don Pedra nad woyskiem Miguelistów."

Lord Brougham zaymuje się teraz bardzo gorliwie, planem do reformy kościelney; gazety ministeryalne uważają go za nayzdolnieyszego męża do tego przedsięwzięcia, ponieważ on, chociaż jest wigiem, a nawet w oczach toryśów radykalistą, przecież swoje reformy nayprędzey potrafi przeprowadzić i z mnieyszą oppozycyą, niżeli każdy inny członek gabinetu.

Z Nowego-Jorku nadeszły tu wiadomości do 9 t. m., które donoszą o wielkiém podobieństwie, iż jenerał Jackson obrany będzie nanowo prezydentem. W prowincyach Nowego-Jorku i Pensylwanii wypadły wybory dla niego bardzo przychylnie, a stronnicy jego gorliwie się tém zaymują. (G.C.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Antwerpia d. 30 listopada.

Pozycye naprzeciw cytadeli, równie jak będące w środku miasta, osadzone zostały dziś rano przez woyska francuzkie.

Wczoray wieczorem zaczęto prace na stronie ku cytadeli: 12,600 ludzi przez całą noc pracowało; karabiniery i woltyżery tworzą przednią straż, aby przy zrobioney wycieczce odpędzić nieprzyjaciela, gdy tymczasem inne kompanie otworzeniem podkopów się zaymują. Mimo niepogody, z niezmordowaną gorliwością pracowali oficerowie i szeregowi. Robotnicy z bronią na plecach, nosili faszyny i kosze szańcowe wśród śpiewów. Dziś rano o 9 godzinie był przekop 3 stopy głębokim, lecz narzucona ziemia już poniekąd zasłania robotników, co bez przeszkody do skutku przyprowadzono. W południe po przybyciu zaprzeczającey odpowiedzi, cytadella rozpoczęła ogień kartaczowy przeciw nam. Chociaż mogą nas razić, jednak główna rzecz ukończona, a teraz działa w bateryach ustawiamy.

Brygada Xięcia Orleanu otworzyła przykopy; Xiążę nie opuścił jey ani na chwilę.

Nakoniec, pierwsze wystrzały holenderskie, uprzątnęły nieznośny stan niepewności. Dwóch francuzkich żołnierzy niebezpiecznie raniono, a jeden oficer inżynierów poległ.

W tey chwili rozeszła się wiadomość: że jenerał *Chassé* nagle zachorował.

Haga dnia 2 grudnia.

Wezwanie marszałka *Gérard* do jenerała *Chassé:* Główna kwatera 30 listopada 1832.

„*Mości panie jenerale! Na czele armii francuzkiey przybyłem z polecenia pod mury cytadeli antwerpskiey, w celu wykonania traktatu z 15 listopada, który Królowi Belgów zapewnia posiadanie tego warownego mieysca, jako też zamków obronnych na obydwóch brzegach Skaldy; mam nadzieję, znaleść Waspana skłonnym do uznania słuszności tego wezwania. Gdyby się inaczey stać miało, więc oświadczam, iż jestem umocowany do użycia wszelkich w ręku moich będących śrzodków, aby zająć cytadelę w posiadłość. — Operacye oblężenia kierowane będą przeciwko zewnętrznym obwarowaniom cytadeli, a chociaż słabe fortyfikacye ze strony miasta, oraz zasłona przez domy mieyskie, wielkie obiecuje mi korzyści do ataku, nie będę jednak z nich użytkował; mam przecież prawo spodziewać się, iż waspan, panie jenerale, stosownie do praw wojennych i ciągle zachowywanych zwyczajów, zechcesz się wstrzymać od wszelkich kroków nieprzyjacielskich przeciwko miastu. Kazałem wprawdzie część tegoż osadzić, lecz jedynie dla tego, aby wszystkiemu zapobiedz, coby mogło takowe wystawić na strzały artyleryi waspana. Bombardowanie miasta, byłoby czynem bezużytecznym barbarzyństwa, i nieszczęściem dla handlu wszystkich narodów. — Gdybyś waspan, pomimo tych uwag, kazał strzelać na miasto, w takim razie Francya i Anglija żądać będą wynagrodzenia szkody, jakaby przez ogień z cytadeli, równie jak z zamków i z okrętów wojennych zdziałaną została. Łatwo waspan możesz przewidywać, iż zostałbyś osobiście odpowiedzialnym, za nadwerężenie praw i obyczajów, szanowanych przez wszystkie oświecone narody, oraz za zrządzone przez to klęski. Oczekuję waspana odpowiedzi, i tuszę sobie, iż chętnie zechcesz przystąpić do niezwłócznego układu, względem oddania cytadeli antwerpskiey i należących do niey zamków. — Proszę waspana, mości jenerale, przyjąć zapewnienie mego szacunku. Marszałek, naczelny wódz armii francuzkiey, hrabia* Gérard.“

Odpowiedź jenerała *Chassé:* Cytadela Antwerpska 30 listopada 1832.

Panie marszałku! Odpowiadając na odebrane właśnie wezwanie waspana, uwiadamiam go, iż cytadeli antwerpskiey nie oddam prędzey, dopóki mi nie zabraknie wszelkich środków obrony, jakie się znaydują w mojey mocy. — Miasto Antwerpię będę tak długo uważał za neutralne, dopóki nie będą użyte fortyfikacye miasta i należące do tegoż szańce, do działania i strzelania przeciwko cytadeli i przeciw Tete de Flandres, tudzież na zamki Burght, Zwyndrecht i Astruweel, i na stojącą na Skaldzie przed Antwerpią flotę. Rozumie się samo przez się, iż wolny związek z Holandyą na Skaldzie, jaki dotąd istniał, przerwanym nie będzie. — Dowiaduję się z podziwieniem, iż właśnie w chwili, gdy JW. pan rozpoczynasz układy, przez zaczepne roboty pod ogniem naszych dział, rozpoczęto kroki nieprzyjacielskie; z tego względu mam honor zawiadomić, iż, jeżeli do południa roboty koło tych fortyfikacyy nie będą wstrzymane, będę zmuszony takowe działania siłą odeprzeć. Przyymiy waspan, mości marszałku, zapewnienie wysokiego poważenia. Jenerał piechoty, baron Chassé.

— *Dnia 4* —

Po udzieloney odpowiedzi jenerała Chassé na wezwanie marszałka Gérard, nastąpił ze strony ostatniego powtórny list:

Do pana jenerała-porucznika Chassé, kommendanta cytadeli antwerpskiey. — Główna kwatera Borgerhout 30 listopada 1832.

Mości panie jenerale! Pierwszemi krokami nieprzyjacielskiemi są wystrzały działowe, które waspan w tey właśnie chwili, gdy od niego list odbieram, przeciw mojemu woysku wymierzyłeś. — Przekopanie grobel koło Lifkenshoek w dniach 21 i 25 t. m., oraz wystrzał działowy na jednego oficera belgiyskiego dnia 21 t. m., mogą daleko prędzey bydź uważane za przerwanie zawieszenia broni, niżeli roboty, które na osadzoney przez moje woyska ziemi rozpocząć kazałem. Wprzód, niżbym rozpoczął strzelanie, chciałem Waspanu podać sposób, ochronienia od okropności woyny miasta i jego mieszkańców, a z tego względu chciałem się zrzec korzyści, jakie mi nadarza attak od strony domów, i ograniczyć się na otwarte strony fortyfikacyi, do których niezbędnie należy luneta Montabello, jakoteż wszystko, co nie tworzy właściwey części murów otaczających. Mógłbym się w tey mierze odwołać do oblężeń z r. 1746 i 1792, gdzie miasto, według obustronney umowy, za neutralne uważane zostało, a przecież niezbronno było oblegającym, rozciągać swoich robót na zewnętrzne fortyfikacye. Jeżelibyś Waspan korzystanie z mojey strony z podobnego prawa, miał używać za pretext do strzelania na miasto, w takim razie będę się widział upoważnionym, attakować cytadelę z którey bądź strony, a wiadomo Waspanu, jaka niedogodność dla obrony Waspana wyniknąć może. Jeżeli dla oszczędzenia miasta, zezwoliłem na to, aby wewnętrznych bateryy nie używano do strzelania na Tete-de-Flandres, nie wypływa ztąd, że Waspanu zostawiono wolną żeglugę na Skaldzie: gdyż toby z mojey strony tyle znaczyło, co oblegać a nie zamknąć. — Zniewolony zatém jestem powtórnie upraszać Waspana, abyś dla własnego honoru i względu ludzkości, przyjąć chciał propozycye, które miasto Antwerpią za punkt neutralny między mną i Waspanem stanowią, oraz przypomnieć mu, iż cała odpowiedzialność waspanu osobiście przyznaną będzie. — Przyymiy Waspan etc., hr. Gérard.“

Jenerał Chassé dał następującą odpowiedź: Cytadela Antwerpska 30 listopada.

„*Mości panie marszałku! Odpowiadając na drugi list JW. Pana, mam zaszczyt donieść, iż właśnie, gdy mi z jego strony czyniono propozycye, aby cytadeli nie atakowano od strony miasta, woyska JW. Pana już robiły przygotowania do uderzenia na cytadelę, które zmuszony byłem zwalczyć; ze strony JW. Pana, mości marszałku, rozpoczęto więc kroki nieprzyjacielskie. Zresztą niepodobna używać fortyfikacyy miasta, wraz z oddzielonemi zamkami i wałami warownemi, bez wciągnienia oraz do walki miasta; dla tego uwiadamiam JW. Pana, iż pierwszy wystrzał działowy z jednego z tych mieysc, upoważni mnie, do uważania miasta za stanowisko przeciwko mnie nieprzyjacielskie, co takowe wystawić może zupełney klęsce, którey smutne skutki. osobiście JW. Panu przyznane bydź muszą. Niezaprzeczoną jest rzeczą, że wyżey wspomniane fortyfikacye do obrony miasta, nie zaś do attakowania cytadeli zdziałane były; za takowe uznawano je zawsze ze strony woyskowych władz Antwerpii. — Wolny związek z Holandyą przez Skaldę, który zawsze istniał, jest tak słusznem żądaniem, iż od tego wcale odstąpić nie mogę, i nie widzę nawet, dla czegoby te związki miały bydź przeszkodą w operacyach oblężenia. — Z tych więc propozycyy łatwo się JW. pan możesz przekonać, iż się chcę przychylić do oszczędzenia miasta, co też moje dwóletnie postępowanie, pomimo powtarzaney zaczepki, tak ze strony mieszkańców, równie jak ze strony władz woyskowych, dostatecznie udowodniło. Przyymiy JW. Pan etc. Jenerał piechoty, baron* Chassé.“

(G.C.)

DODATEK

Wilno dnia 9 Grudnia v. s. 1832 roku.

1 Od Intendencyi Armii działającey, ninieyszém ogłasza się, iż na dostawę prowiantu do magazynow.

Wołyńskiey Gubernii:

		Mąki.	*Krup.*
		Czetwierti.	
Kowelskiego	—	6,210	249
Lubomlskiego	—	5,026	472
Stefańskiego	—	7,535	706
Kołkowskiego	—	5,006	469
Rowieńskiego	—	403	—
Dubieńskiego	—	1,271	77
Koreckiego	—	524	50
W ogóle		25,975	2,023

Grodzieńskiey Gubernii.

Grodzieńskiego	—	413	123
Wołkowyskiego	—	3,658	215
W ogóle	—	4,071	338

będą się odbywały w Wołyńskiey i Grodzieńskiey Izbach Skarbowych: 29go grudnia teraźnieyszego roku targi, i ostateczny przetarg 3 stycznia 1833go roku. Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnemi ewikcyami do trzeciey części podradowey summy; bez ewikcyi zaś nikt do targow dopuszczonym nie będzie. Dostawa ta odbywać się będzie dla zaopatrzenia woysk Armii działającey na potrzebę od 1go stycznia po 6 października 1833 roku, i żąda się nie natychmiast, ale na terminy, z początku, gdzie potrzeba dwómiesięcznemi, a później miesięcznemi proporcyami. — Życzącym będzie wydane, po zawarciu kontraktow zgóry trzecia, a nawet połowiczna część summy, pod szczególne ewikcye rubel za rubel. Szczegółowe kondycye, na osnowie których będą się odbywały, tak targi, jako i same dostawy, życzący mogą widzieć w Wołyńskiey i Grodzieńskiey Skarbowych Izbach.

Pełniący obowiązek Jenerał-Prowiantmeystra Armii Żenet.

6 klassy Bułatow.

7 klassy Bielicki.

Sekretarz Bielajew. (1494)

---

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż zgubiony przez cudzoziemca Żenetta paszport, wydany przez byłego P. Cywilnego Gubernatora Rzeczywistego Radcę Stanu Obrezkowa 31go sierpnia 1831go roku, za Nrem 17,851, uważać się powinien za nic nieznaczący, i jeśli u kogokolwiek okaże się, należy odebrać i dostawić, do mieyscowey Policyi Ziemskiey, dla postąpienia podług ustaw. — Grudnia 2 dnia 1832 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Jan Mickiewicz. (1500)

---

1 Od Wileńskiey Skarbowey Izby ogłaszą się, iż w przedmiocie wyręczenia liczącey się na Graffach Lotrekach edukacyynego funduszu niedoimki procentowey i penney, przeznaczone są w tey Izbie publiczne targi w miesiącu lutym następującego 1833 roku, pierwszy targ 9go, a przetarg 12go dnia, na przedaż majątkow tych Lotrekow Szakinowa i Martyniszek Wileńskiey Gubernii, w Szawelskim Powiecie położonych, które zawierają w sobie podług ostatniey rewizyi męzkiey płci dusz 679, miasteczko 1, folwarkow 2, wsi i zaściankow 22, wszelkiego gatunku dymow 88, roczney intraty w 1830 roku pokazano z obu majątków 4,405 rubli 40 kop. srebr., a ocenione takowe majątki 89,343 rubli 21¼ kop. srebrem; a zatém życzący mieć udział w takowych targach, zechcą przybydź sami lub przysłać plenipotentów do tey Izby na naznaczone terminy z prawnemi ewikcyami. Grudnia 5go dnia 1832 roku.

Sowietnik Kryłow.

Sekretarz Jan Abramowicz. (1493)

---

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty teraźnieyszego 1832 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Fiedor Szyłakow*, który się powiadał rodakiem Kostromskiey Gubernii, Barnawińskiego Powiatu, wsi Tiekuna, z włościan obywatelki Hrabini Liwen; Przymiotów następnych: wzrostu małego, włosow na głowie i brwiach ciemno-rusych, wąsy i brodę zapuścił, na których włosy takiegoż koloru z rusowatością, oczy błękitne, nos cięki, długi, twarzy chuderlawey, okrągłey, czystey, lat od urodzenia 38.

Assessor Holakin.

Sekretarz Dżumiński. (1489)

---

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięci dway ludzie teraźnieyszego 1832go roku, za nieokazanie na piśmie świadectw *Jan i Marcin Tryfona synowie Czernieńkowy*, którzy się powiadali rodakami Kijowskiey Gubernii, Humańskiego Powiatu, wsi Uradowki, z włościan obywatela Andrzejewskiego; Przymiotów następnych: Jan wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, twarzy okrągłey, czystey, włosow na głowie i brodzie siwych, wąsow światło-rusych, oczu szarych, nosa i gęby miernych; a Marcin wzrostu 2 arszyny 5 wierszków, twarzy czystey, smuglawey, podługowatey, włosow na głowie i brodzie ciemno-rusych, oczu światło-szarych, nosa i gęby miernych, oczu szarych, szczególnych, przymiotów nie ma; mówią oba po małorossyysku, lat od urodzenia pierwszy Jan 66, a drugi Marcin 54.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński. (1488)

---

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty teraźnieyszego 1832go roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Jakim Andrejew syn Siczenko*, który się powiadał rodakiem Kijowskiey Gubernii, Zwienigrodzkiego Powiatu, z włościan, obywatela Haczewskiego; Przymiotów następnych:

wzrostu 2 arsz. 5½ wierszkow, twarzy smuglawey, włosow na głowie światło-rusych, brodę goli, lat od urodzenia 19.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński. (1487)

---

1 Od Borysowskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Borysowskim Powiecie wzięty *Jan Matwiejew Pliskacz*, który się powiadał rodem Grodzieńskiey Gubernii, Wołkowyskiego Powiatu, duchownego majątku, ze wsi Leśnikow, włościaninem, mający od urodzenia lat 53; — Przymiotów następnych: wzrostu wielkiego, twarzy białey, włosow na głowie, brodzie i wąsach ryżowatych, oczu szarych, na lewey ręce przy samych kostkach w górze od rany ma wielki znak, i takowyż na lewey nodze; który to człowiek utrzymuje się w Borysowskim turemnym zamku, i przeznaczono uczynić stosownie do jego opowiadania sprawkę, o czém pisano do Grodzieńskiey Gubernii do Wołkowyskiego Ziemskiego Sądu — Października 26 dnia 1832 roku.

Assessor Xiąże Puzyna.

Sekretarz Sepacki. (1486)

---

1 Od Bobruyskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Bobruyskim Powiecie wzięty człowiek Iwan Andrejew, który się powiadał rodem Kałuzkiey Gubernii Mieszczewskiego Powiatu, wsi Chrołowskiey, obywatela Rtyszczewa, włościanin, mający od urodzenia lat 35, i następujące przymioty: wzrostu 2 ar. 3 wiersz., włosow na głowie i brwiach rusych, brodę goli, twarzy czystey, nosa i gęby miernych, oczu szarych, podbrodek okrągły, że pomieniony człowiek utrzymuje się w Bobruyskiey turmie i postanowiono uczynić stosownie do jego opowiadania sprawkę; o czém posłano do Mieszczewskiego Ziemskiego Sądu kommunikacyą.— Listopada 4 dnia 1832 roku.

Assessor Demidow.

Sekretarz Józef Mąkiewicz. (1452)

---

1 Od Bobruyskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w tuteyszym Powiecie wzięty człowiek Stefan Wasiljew, który się kłamliwie mianował kapłańskim synem Stefanem Leona synem Sadkowskim, który się powiadał nazwiska i mieysca urodzenia niepamiętającym, mający od urodzenia lat 26, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy okrągłey, czystey, nosa miernego, oczu błękitnych, z których prawe nizkie, że ten człowiek teraz utrzymuje się w tuteyszym mieyskim ostrogu — Września 23 dnia 1832 roku.

Assessor Demidow.

Sekretarz Józef Mąkiewicz. (1495)

---

1 Mińskiey Gubernii od Słuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim Powiecie, wzięty człowiek *Onufry* oyczeństwa, i nazwiska niepamiętający, który się powiadał rodakiem Żytomirskiey Gubernii i Powiatu, włościaninem wsi czyli chutora Pawłowki, Jenerała Kondrackiego, ma od urodzenia, lat 22, i następujące przymioty: twarzy okrągłey, czystey, włosow na głowie i wąsach światło-rusych, oczu błękitnych, wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, mówi językiem małorossyyskim, szczególnych przymiotów nie ma, że ten człowiek znaydnje się pod strażą w Słuckiey mieyskiey turmie, i postanowiono uczynić stosownie do jego opowiadania sprawkę, i pisano do Żytomierskiego Ziemskiego Sądu. — Października 30 dnia 1832 roku.

Assessor J. Mogilnicki.

Sekretarz Brodowski. (1485)

---

1 Mińskiey Gubernii od Słuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim Powiecie wzięty człowiek *Afanas Piotra syn Suynikow*, który się powiadał rodem Moskiewskiey Gubernii z Miasta Moskwy, ekonomicznym włościaninem, mający od urodzenia lat 50, i następujące przymioty: twarzy okrągłey, czystey, koło brody z prawey strony maleńki znak od wrzodu, włosow na głowie i brodzie światło-rusych, wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, mówi po rusku czysto, innych przymiotów nie ma, ten zaś człowiek powiadał, że rezolucyą Moskiewskiey Kryminalney Izby, oyciec jego Piotr, matka Irena i brat także Piotr, przed 10cią laty odesłani do Syberyi na osiedlenie, z którymi i on Afanasi dobrowolnie wyszedł i był w Tobolskiey Gubernii Iszyńskiego Powiatu, we wsi Markowie, gdzie oyciec jego i żona pomarli; a on przed 2 laty ztamtąd odesłany na dawnieysze pomieszkanie, ale na drodze zgubiwszy bilet, wałęsał się po różnych mieyscach; a zatém ten człowiek utrzymuje się w Słuckiey mieyskiey turmie, i postanowiono uczynić stosownie do takowego jego opowiadania sprawkę kommunikowano do Iszińskiego Ziemskiego Sądu. — Października 30go dnia 1832 roku.

Sekretarz Brodowski. (1484)

---

1 W domie Franciszkańskim na Trockiey Ulicy pod Nrem 392, u niżey podpisanego znayduje się do przedania za pomierną cenę K o c z z Foderdekem, wygodny, wcale mało używany — Życzący ony kupić, może widzieć takowy Kocz w każdym czasie. — Xbra 1832 roku.

Kolleski Regestrator Jakób Kaciukiewicz.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (1832)

---

2 Od Pożyczkowego Banku Państwa niniejszém zanowo się obwieszcza, iż gdy w nim na osnowie NAYWYŻSZEGO JEGO CESARSKIEY MOSCI Manifestu, w dniu 19 grudnia 1810 roku nastałego, lokacye w brzęczącey monecie nieprzyymują się, przeto, izby wszystkie Skarbowe mieysca i szczególne osoby kapitałow, w złotey i srebrney monecie zawartych, do tego Banku dla obrótu nie przysyłali; jeżeli zaś bez względu na to będą odkogokolwiek przysłane, wtedy Bank będzie wymieniał monetę na assygnacye podług kursu będącego w Sankt-Petersburgu, i potém przyymować te ostatnie na obrót.

Rządzca Kancellaryi Jakub Fedorow. (1481)

---

2 Z powodu nie akuratności tenutora Starodworzeckiey pocztowey stacyi, na oddanie oney do ukończenia teraźnieyszego trzechlecia to jest: do 1 lipca następującego 1833 roku w dzierżawę, naznaczona w Izbie Skarbowey Gubernii Litewsko-Grodzieńskiey publiczna li

cytacya dnia 19 teraźnieyszego miesiąca grudnia. żądający więc wziąć pomienioną pocztową stacyą w dzierżawę, raczą przybyć w oznaczonym terminie do Izby Skarbowey z prawną kaukcyą. Roku 1832 miesiąca grudnia 2 dnia.

Sowietnik Wincenty Styczyński.

W czynności Sekretarza W. Staniewicz.

---

3 Od Wileńskiey Izby Skarbowey ninieyszém ogłasza się, iż w niey będzie się oddawał w arendę murowany dwó-piątrowy dóm, położony w M. Wilnie przy Sto-Kazimierskim kościele, dla czego i zechcą życzący przybydź do tey Izby na terminy 12go i 13go dnia teraź. mca. — Dnia 3 grudnia 1832 roku.

Sowietnik Kryłow.

Pomocnik Stołu Tomasz Zdzitowiecki.

Pełniący obowiązek Żurnalisty Czapliński. (1467)

---

2 Od Wileńskiey Izby Skarbowey ogłasza się, iż wyrażone w przyłączoney wiadomości majątki i folwarki, które postąpiły w wiedzę tey Izby, na dobroczynne zakłady i dla założenia szkół parafialnych, w miarę przywiedzenia do istotney wiadomości dochodów, na mocy przedpisania P. Ministra Finansów z dnia 10 przeszłego Sierpnia za Nrem 2,527, będą się oddawały w 12sto-letnią arendowną dzierżawę, dla czego też zechcą życzący przybydź na terminy 10 i 13 dnia następującego miesiąca stycznia z prawnemi ewikcyami. Grudnia 5 dnia 1832 roku.

Sowietnik Kryłow.

Stoła Pomocnik Tomasz Zdzitowiecki.

Pełniący obowiązek Żurnalisty Czapliński.

WIADOMOŚC

o majątkach i folwarkach, które postąpiły w wiedzę Wileńskiey Izby Skarbowey na dobroczynne zaprowadzenia i na założenie szkół parafialnych, które w miarę przywiedzenia do istotney wiadomości dochodów, oddają się na mocy przedpisania P. Ministra Finansów z dnia 10 przeszłego sierpnia za Nrem 2,327, w 12sto-letnią arendowną dzierżawę.

N.		Liczba dusz.	
		Inwentarzowych.	Wolnych.
	w Wileńskim powiecie.		
1	Folwark Giełwiański i Łapiński .	12	—
2	Folwark Trynopolski	2	9
3	Folwark Widziniski bez włościan .	—	—
4	Majątek Botapow	71	—
5	Folwark Glinciszki	—	—
6	Folwark Miednikowski	8	—
7	Folwark Taboryszski bez włościan	—	—
8	Folwark Michaliski	—	4
9	Folwark Terezija bez włościan	—	—
	w Wiłkomierskim powiecie.		
10	Folwark Skiemiański bez włościan	—	—
11	Folwark Kurklewski bez włościan	—	—
12	Majątek Kukiszki	16	—
13	Majątek Skopiszki z folwark. Kurkle	146	4
14	Folwark Naboha	14	—
15	Majątek Podusiacie i Bolcie . .	170	—
16	Folwark Kałuynie bez włościan	—	—
17	Folwark Poniemuń bez włościan	—	—
18	Majątek Jakutyszki	67	—
19	Folwark Suwenniski bez włościan	—	—
20	Majątek Haje	43	4
21	Folwark Popielski bez włościan	—	—
22	Folwark Zwarbliszki		
	w Brasławskim powiecie.		
23	Folwark Szabłowszczyzna . . .	7	15
	w Zawileyskim powiecie.		
24	Folwark Kołtyniański bez włościan	—	—
25	Majątek Maciuciszki	55	18
26	Folwark Poszumeń	20	—
27	Folwark Twerecki bez włościan	—	—
28	Majątek Orżweta	66	—
29	Folwark Bielewszczyzna	19	—
	w Kowieńskim powiecie.		
30	Karczma i Młyn w miasteczku Janowie	—	—
	w Trockim powiecie.		
31	Folwark Wysokodworski bez włościan	—	—
32	Majątek Czyżuny . . . . :	68	16
33	Folwark Merecki bez włościan .	—	—
34	Majątek Kursze	81	—
	w Oszmiańskim powiecie.		
35	Folwark Olszański bez włościan .	—	—
36	Majątek Plebancie i Woyszkaryszki	117	—
37	Folwark Narwiliszki	—	—
38	Majątek Woykszyszki	66	—
39	Folwark Gudohayski bez włościan	—	—
40	Majątek Ostrowiec	101	—
41	Majątek Krasno	116	—
	w Upickim powiecie.		
42	Majątek Dowmiany	62	11
43	Majątek Pousław	57	4
44	Folwark Lipkowski bez włościan	—	—
45	Majątek Pupiszki	61	—
46	Folwark Pompiański	—	—
	w Rosieńskim powiecie.		
47	Majątek Poszołtunie	31	—
48	Folwark Żogiński bez włościan .	—	—
49	Majątek Dawisze	13	6
	w Szawelskim powiecie.		
50	Majątek Ligucie	54	85

Sowietnik Kryłow.

Pomocnik Stołu Zdzitowiecki. (1483)

---

2 Urodzonych Jachimowiczow synow Wincentego i Franciszka Jachimowicza.

Urodzony Dominik Jachimowicz Stolnik Powiatu Mozyrskiego mając w Gubernii Grodzień. w Powiecie Prużań., folwark zwany Paprotną, włościan osiadłych chat siedm z całą ich siemienitością i majątkiem z gruntami dwornemi zabudowany, i dalszemi własnościami, oddał był to wszystko r. 1780 pod dożywocie żony swey Katarzyny z Bronikowskich Jachimowiczowey, która powtórzywszy

)3(

zamąż póyście za urodzonego Ignacego Zadarnowskiego Sędziego w roku 1825 9bra 5 ukończyła życie, a ztąd majątek Paprotna naturalnym krwi ciekiem, spadł na dwóch synow zeszłego Dominika Jachimowicza, na Antoniego i Stanisława Jachimowiczow, którzy lat więcey dwódziestu kilku oddalili się z domu i o życiu swoiém żadney nieprzynoszą wiadomości — po zeyściu zaś ich matki dożywotniczki, W. Zadarnowski w roku 1826 przez Gazetę wzywał urodzonych Antoniego i Stanisława Jachimowiczow do objęcia rzeczonego folwarku jako sukcessyynie im spadłego, przekonywa o tém wzmieniona Gazeta Kuryera Litew. w roku 1826 stycznia 11 dnia pod Nrem 5 wydana a 1832 junii 28, w Sądzie Powiatowym Prużań. z autentyku konnotowana — Po takowém ogłoszeniu, gdy urodzeni Antoni i Stanisław Jachimowiczowie lat więcey dwadzieście kilka oddaliwszy się w niewiadome strony, pomimo publicznego ich wezwania lat 8 żadnego o bycie swoim niedali zawiadomienia, i do objęcia majątku Paprotney nieprzybyli, z tego odkryło się, że nie są w życiu, a ich odległe z tego świata zeyście, niedozwala pozyskania sepultury, czyli metryki pogrzebowey — Po zgonie więc urodzonych Jachimowiczow synow Dominika, Folwark Paprotna ze wszystkiemi własnościami pod dożywociem Katarzyny Jachimowiczowey późniey Zadarnowskiey były, z naturalnego krwi cieku spadł na stryjecznych braci Jachimowiczów, mianowicie Adama pełnoletniego i naturalnego opiekuna, Rafała, Konstantego, Alexandra, Juliana, Mikołaja i Protazego synow (nieletnich), Wincentego Jachimowicza, osobno na Kazimierza i Józefa także nieletnich synow Franciszka Jachimowicza, którzy pod przyzwoitą assystencyą opieki, i prawnego działania przez pozew roku 1831 xbra 3 wyniesiony i dnia 7 tegoż mca w aktach powiatowych Prużań. zeznany, rozpoczęli proces z urodzonemi Ignacym oycem, Józefem, i Raynoldem synami Zadarnowskiemi o nieprawne zauzurpowanie Folwarku Paprotney, oraz dalszych własności pod dożywociem Katarzyny wprzód Jachimowiczowey a potém Zadarnowskiey byłych, i w tym porządku, o oddanie rzeczonego majątku żałującym aktorom; lecz Sąd powiatowy Prużań. Dekretem roku 1832 junii 28 dnia przy aktoracie żałujących Jachimowiczow akcessoryynie ogłoszonym, zalecił złożyć dowod zeyścia urodzonych Antoniego i Stanisława Jachimowiczow; a za złożeniem z tegoż samego pozwu zadeklarował rozprawę. Spełniając wymieniony Dekret procedujący synowie Wincentego i Franciszka Jachimowiczowie, w celu wyszukania bytu urodzonych Antoniego i Stanisława Jachimowiczow synow Dominika swoich stryjeczno-rodzonych braci, po których otworzył się aktorom spadek folwarku Paprotney, i dalszych własności, niniejsze wezwanie zapisują w aktach powiatowych Prużań. z położenia majątku właściwych, i one dla opublikowania po całey Imperyi, oraz w Królestwie Polskiém przez Gazetę Petersburską, Kuryera Litewskiego i Warszawską ogłosić postanawiają, z tém ostrzeżeniem, iż jeżeli w uyściu sześciu mcy od daty tego ogłoszenia, wzmienieni Antoni i Stanisław Jachimowiczowie synowie Dominika Jachimowicza Stolnika Mozyrskiego (po których procedujący aktorowie z głowy ich oyca dochodzą u WW. Zadarnowskich folwarku Paprotney), nie zgłasza się i o życiu swoiém; jako też o mieyscu gdzie się znaydują w zamierzonym czasie do akt Prużań. Powiatowych w Gubernią Grodzieńską nie nadeszlą urzędowego zawiadomienia, wówczas jako po wieloletniém oddaleniu się i niezgłoszeniu, nieinaczey jak za nieżyjących uważani zostaną — i procedującym Jachimowiczom stryjecznym braciom dadzą prawo kończenia z WW. Zadarnowskiemi rozpoczętego processu wedle zasad wyż wzmienionego dekretu Sądu Powiatowego Prużańskiego, i zyskiwania u ich całego spadku, po Dominiku Jachimowiczu niewolnie zagarniętego, wedle pozwu wyż wzmienionego.

W imieniu aktorów urodzonych Jachimowiczow, takowe zawiadomienie podpisuje r. 1832 8bra 26 dnia, Plenipotent Józef Witkiewicz Regent Ziemski Prużański obywatel Ptu Kobryńskiego.

Roku 1832 mca oktobra 26 dnia, w Sądzie Powiatowym Prużańskim po podaney prośbie i zaszłey na oną rezolucyi stawając osobiście W. Józef Witkiewicz Regent Ziemski Prużański takowe zawiadomienie ze strony WW. Jachimowiczow do sprawy w Sądzie niniejszym o majątek Paprotną z WW. Zadarnowskiemi intentującey się, dla ogłoszenia onego przez Gazety do akt podał, że jest w księgach, w tém tenże Sąd Powiatowy poświadcza. — Zasiadający w Sądzie Powiatowym Prużańskim Antoni Strzemiński.

V. Regent Zawadzki. (1401)

5 Od Wiłkomierskiego Horodniczego ogłasza się, czy nie okaże się kto właścicielem odebranych u osądzonego aresztanta Iwana Hryhorjewa, za kradzież i włoczęgę, rzeczy, a mianowicie: armiak z sukna siermiężnego mogący bydź ceny jednego rubla miedzią; kawałek trzynitnego pakulowego płótna, półczwarta łokcia, mogącego bydź wartości jeden rubel miedzią; płócienka domowego cztery i ćwierć łokci, w cenie dwa ruble miedzią; miedziany kociołek jeden z łęczkiem żelaznym, ważący półpiąta funta, wartujący cztery ruble miedzią; i jeżeli takowy właściciel okaże się, ażeby udał się do mnie do zarządzaney przezemnie Mieyskiey Policyi, z pewnemi dowodami dla odebrania wyżey wyrażonych rzeczy. — 1832 roku listopada 30 dnia.

Horodniczy Podpółkownik Konopacki. (1474)

	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 7 o 2 wieczor.	27 cal. 0,8 lin.	+ 1 stopni.	Płlud-Zach.	Snieg.
	d. 8 o godz. 8¼ rano.	27 — 4,4 —	+ ½ — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 9 — — —	27 — 7,5 —	+ ¾ — —	Południowy.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 9 Grudnia.

Cenzor *Leon Borowski.*